

15. Przepisy o modlitwach we Mszy za zmarłych są takie same jak dla innych kapłanów: w Mszach 1, 2 i 3 klasy jedna modlitwa, w Mszach 4 klasy można dodać inną.

Tyniec

O. FRANCISZEK MAŁACZYŃSKI OSB

DEKRET ŚWIĘTEJ KONGREGACJI OBRZĘDÓW

Ponieważ w 1962 r. święto Najświętszego Serca Jezusowego zbiega się w dniu 29 czerwca ze świętem świętych Apostołów Piotra i Pawła, które według Kodeksu Rubryk n. 91, 3, ma pierwszeństwo, niektórzy Ordynariusze miejscowi prosili aby święto Najśw. Serca Pana Jezusa przenieść na inny dzień.

Dlatego też Święta Kongregacja Obrzędów, na polecenie Jego Świątobliwości Papieża Jana XXIII, postanawia, aby w tych krajach, w których święto świętych Apostołów Piotra i Pawła jest obowiązujące, święto Najśw. Serca Jezusowego obchodzono dnia 22 czerwca, w piątek po święcie Bożego Ciała.

Dla tych krajów należy zatem zmienić kalendarz następująco:

22 czerwca, piątek, Najśw. Serca Jezusowego,	1 kl.,
28 czerwca, czwartek, Wigilia św. Ap. Piotra i Pawła	2 kl.,
29 czerwca, piątek, św. Ap. Piotra i Pawła	1 kl.,
30 czerwca, sobota, Wspomnienie św. Pawła Ap.,	3 kl.

Z Sekretariatu Św. Kongregacji Obrzędów, dnia 13 grudnia 1961.

† C. Kard. CICOGNANI,
Bp Tuskulum, Prefek

Henryk Dante
Sekretarz

WYJAŚNIENIA ŚWIĘTEJ KONGREGACJI OBRZĘDÓW

I

WĄTPLIWOŚCI, KTÓRE POWSTAŁY PRZY INTEPRETOWANIU KODEKSU RUBRYK

Aby zadośćuczynić prośbom co do zewnętrznej uroczystości świąt, Święta Kongregacja, zasięgnąwszy zdania Komisji liturgicznej, postanowiła nadać takie brzmienie następującym numerom Kodeksu Rubryk:

N. 358 — Z samego prawa mają uroczystość zewnętrzną:

- a) święto Najśw. Serca Jezusowego;
- b) święto Najśw. Maryi Panny Różańcowej, w pierwszą niedzielę października;

c) święto Oczyszczenia N. M. P., jeżeli czynność liturgiczną związaną z tym dniem przenosi się za pozwoleniem Stolicy Świętej na niedzielę; dotyczy to tylko tej Mszy, która następuje po poświęceniu świec i procesji;

d) święto głównego Patrona, prawnie ustanowionego, narodu, kraju lub prowincji tak kościelnej jak cywilnej, diecezji, miejsca lub miejscowości albo miasta;

e) święto głównego Patrona, prawnie ustanowionego, Zakonu lub Zgromadzenia i prowincji zakonnej;

f) święto Patrona, prawnie ustanowionego, związków albo instytucji, w kościołach lub kaplicach, w których wierni zbierają się, aby uczcić Patrona;

g) święto rocznicy Poświęcenia oraz Tytułu własnego kościoła;

h) święto Tytułu oraz kanonizowanego Założyciela Zakonu lub Zgromadzenia;

i) święta lub wspomnienia, wpisane do kalendarza całego kościoła lub do kalendarza własnego, które obchodzi się przy licznym udziale ludu, co osądza miejscowy Ordynariusz.

N. 359 — Uroczystość zewnętrzna przysługująca z samego prawa, jeżeli o niej nie postanowiono inaczej w n. 358, może się odbyć albo w sam dzień, w którym święto napotyka przeszkodę, albo w niedzielę bezpośrednio poprzedzającą lub bezpośrednio następującą po oficjum święta, które napotyka przeszkodę, albo w innym dniu określonym przez Ordynariusza, zgodnie z rubrykami.

II

O TYPICZNYM WYDANIU DRUGIEJ CZĘŚCI PONTYFIKAŁU RZYMSKIEGO

Świeżo ukazało się watykańskie wydanie drugiej części Pontyfałku Rzymskiego, które na mocy dekretu tej Świętej Kongregacji z dnia 13 kwietnia 1961 zostało uznane za „typiczne“.

Aby usunąć wątpliwości, wydaje się właściwe ogłosić następujące wyjaśnienie:

Ponieważ chodzi o wydanie „typiczne“, a równocześnie „poprawione“, to jest o wydanie, w którym zredagowano częściowo lub całkowicie w prostszej a zarazem lepszej formie obrzędy i rubryki oraz śpiew gregoriański, straciły moc obowiązującą obrzędy, rubryki i śpiew gregoriański zawarte w poprzednich wydaniach.

Bez względu na wszelkie przeciwne zarządzenia.

Rzym, w siedzibie Świętej Kongregacji Obrzędów, dnia 2 stycznia 1962.

Henryk Dante
Sekretarz

† C. Kard. CICOGNANI
Bp Tuskulum, Prefekt